

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Sp.zn.: KÚOK/1167/2019

V Olomouci dne 18. 1. 2019

č.j. KUOK 2977/2019

počet stran/listů/příloh: 5/3/0

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje jako nadřízený orgán příslušný podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“) a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodl o stížnosti pana [redacted] (dále jen „stěžovatel“), směřující proti postupu statutárního města Olomouce při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím a předložené nadřízenému orgánu dne 4. 1. 2019 takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím **se výše úhrady** stanovená povinným subjektem – statutárním městem Olomouc v oznámení ze dne 21. 12. 2018 čj. SMOL/311769/2018/OKT/PERS/Pos **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „nadřízený orgán“) obdržel dne 4. 1. 2019 prostřednictvím statutárního města Olomouce (dále jen „povinný subjekt“) stížnost stěžovatele podanou podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to spolu se spisovým materiálem k dané věci.

Nadřízený orgán ze spisového materiálu zjistil, že se stěžovatel svým podáním ze dne 5. 12. 2018 obrátil na povinný subjekt se žádostí podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v níž požadoval poskytnutí následujících informací (cit.):

- „1) Anonymizované informace o platech, odměnách (i nepeněžitých) a povýšeních úředníků zdejšího úřadu rozhodujících o přestupcích podle zák. č. 361/2000 Sb., a to za posledních 24 měsíců. Anonymizaci prosím proveďte tak, že osobní údaje úředníků budou nahrazeny písmeny abecedy (takto jednou určené označení nesmí být zaměňováno či měněno). Informace prosím poskytněte v tomto nebo obdobném tvaru: „Úředník A: leden 2018 30.000,00 Kč, únor 208 32.000,00 Kč), ...“ U odměn prosím uveďte, zda jsou ne/nárokové a za co byly uděleny, a pokud došlo ke zvýšení platu či k povýšení, z jakého důvodu.

- 2) *Počet vydaných rozhodnutí o uložení sankce za přestupek podle zák. č. 361/2000 Sb. jednotlivými úředníky v jednotlivých měsících za posledních 24 měsíců. Informace prosím poskytněte taktéž anonymizované v tomto nebo obdobném tvaru: „Úředník A: leden 2018 30 rozhodnutí, ...“ Označení jednotlivých úředníků písmeny abecedy musí být totožné, jako označení úředníků pro účely zodpovězení otázky č. 1) této žádosti.“*

Povinný subjekt svým dopisem čj. SMOL/299771/2018/OKT/PERS/Pos ze dne 11. 12. 2018 (doručeným stěžovateli 13. 12. 2018) oznámil stěžovateli prodloužení lhůty pro poskytnutí informací o deset dní, a to spolu s odůvodněním této skutečnosti. Současně povinný subjekt stěžovateli tímto dopisem sdělil, že poskytnutí požadovaných informací bude spojeno s náklady na jejich vydání, přičemž oznámení o úhradě mu bude zasláno nejpozději před uplynutím lhůty pro poskytnutí informací, tj. do 30. 12. 2018.

Dne 21. 12. 2018 vypravil povinný subjekt stěžovateli dopis označený jako „Oznámení výše požadované úhrady dle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.“ (jedná se o dopis čj. SMOL/311769/2018/OKT/PERS/Pos ze dne 21. 12. 2018). V něm stěžovateli vyčíslil za poskytnutí informací požadovaných v žádosti ze dne 5. 12. 2018 úhradu ve výši 7.820,- Kč.

Dne 31. 12. 2018 obdržel povinný subjekt od stěžovatele stížnost na postup při vyřizování dotčené žádosti, kterou následně, a to dne 4. 1. 2019, předložil spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu.

Po důkladném prostudování spisového materiálu dospěl nadřízený orgán k následujícím zjištěním a závěrům.

Nadřízený orgán se v první řadě musel zabývat povahou podané stížnosti, tedy vyhodnocením, zda se jedná o tzv. věcnou stížnost (tj. stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) InfZ), nebo o stížnost úhradovou ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, neboť na předmětném vyhodnocení závisel konkrétní postup nadřízeného orgánu a jeho přezkumná činnost. Na tomto místě nadřízený orgán konstatuje, že samotná stížnost obsahuje pouze jednu větu, a to (cit): „Dobrý den, tímto podávám stížnost na postup při vyřizování mé žádosti o informace ze dne 5. 12. 2018.“ Pro posouzení povahy podané stížnosti je rozhodující skutečnost, že povinný subjekt uplatnil vůči stěžovateli požadavek na úhradu nákladů spojených s poskytnutím informací, přičemž stěžovatel v době podání stížnosti již měl ve své dispozici shora uvedené „Oznámení výše požadované úhrady dle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.“. **Podání stěžovatele ze dne 31. 12. 2018 je tak nutno hodnotit jako úhradovou stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) InfZ.** Současně je nutno zdůraznit, že uplatněním požadavku úhrady nákladů dochází k přerušení lhůty pro vyřízení žádosti, a povinný subjekt tudíž nemůže být v nečinnosti ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Nelze tedy souběžně rozhodovat o úhradové stížnosti a stížnosti „věcné“ (tj. stížnosti ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) InfZ) – k tomu viz zejména rozsudek NSS sp. zn. 2 Ans 13/2012 ze dne 15. 11. 2012.

Ze shora citovaného textu stížnosti je zjevné, že se v ní stěžovatel omezil na strohé konstatování o podání stížnosti na postup povinného subjektu, aniž by uvedl jakékoliv námitky vůči tomuto postupu. K povinnosti stěžovatele uvést ve stížnosti konkrétní námitky proti postupu povinného subjektu odborná literatura uvádí: „Ani

tuto povinnost Svlnf výslovně nestanoví, nicméně i z povahy stížnosti jakožto opravného prostředku v dispozici žadatele je zřejmé, že žadatel musí své námitky konkretizovat a svá tvrzení adekvátně doložit, aby nadřízený orgán mohl postup povinného subjektu přezkoumávat. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek NSS č. j. 2 Ans 8/2010-68, který takové požadavky na žadatele klade a odvozuje je ze základních zásad činnosti správních orgánů..... Vzhledem k mlčení zákona však není nadřízený orgán rozsahem stížnostních námitek vázán (je vázán jen rozsahem požadovaného stížnostního přezkumu) a zjistí-li jiné než žadatelem tvrzené pochybení, musí k němu při vyřizování stížnosti přihlížet (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 31/2015-53). Na druhou stranu pokud žadatel nesplní svou povinnost „tvrdit a prokázat“, nemůže později vytýkat nadřízenému orgánu, že určité nikoli zjevné pochybení povinného subjektu nebylo „odhaleno“. V zásadě tedy lze konstatovat, že postup povinného subjektu přezkoumává nadřízený orgán jednak z hlediska žadatelem uplatněných námitek a jednak z hlediska případné existence ze spisu zjevných pochybení. **Neuvede-li žadatel ve stížnosti žádné námitky, může se nadřízený orgán omezit jen na přítomnost případných zjevných pochybení** (a žadatel nemůže následně nadřízenému orgánu účinně vytýkat, že nadřízený orgán neobjevil „skrytou vadu“ v postupu povinného subjektu).“ (Furek, A., Rothanzl, I., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu i informacím, komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 924). S ohledem na absenci konkrétních stížnostních námitek tedy nezbylo nadřízenému orgánu, než k přezkumu postupu povinného subjektu přistoupit v kontextu výše uvedeného stanoviska odborné literatury.

Z oznámení výše úhrady provedené povinným subjektem v dopise ze dne 21. 12. 2018 čj. SMOL/311769/2018/OKT/PERS/Pos (dále jen „oznámení o úhradě“), jakož i z dalších částí spisového materiálu je zřejmé, že povinným subjektem vyčíslená úhrada v celkové výši 7.820,- Kč představuje úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, která byla vypočtena jako součin počtu hodin strávených vyhledáváním požadovaných informací (konkrétně jde o 34 hodin) a jednotkové sazby 230,- Kč (za hodinu) stanovené v Sazebníku úhrad za poskytování informací, zveřejněném povinným subjektem na jeho internetových stránkách.

V § 17 odst. 1 InfZ je stanoveno, že povinné subjekty jsou oprávněny žádat v souvislosti s poskytováním informací úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Krom toho je v tomto ustanovení zakotveno oprávnění povinného subjektu žádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Ustanovení § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím k tomuto říká, že v případě, kdy bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z tohoto oznámení pak musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Přistoupí-li povinný subjekt k vyžádání úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání, je potom jeho úkolem, aby v oznámení adresovaném žadateli zdůvodnil a do spisu doložil, že se v daném případě skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Vyhledáním informací se rozumí činnost spočívající v identifikaci a shromáždění požadovaných informací, přičemž do oprávněných nákladů lze podle příslušné judikatury správních soudů zahrnout např. i dobu strávenou zpracováním informace, neboť *pouhé vyhledání informace bez jejího přenosu např. v písemné podobě na žadatele by pro žadatele nemělo žádný praktický význam* (viz rozsudek NSS sp. zn.

6 A 83/2001 z 13. 10. 2004).

Předmětem zpoplatnění přitom nemůže být jakékoliv vyhledání informací, ale až mimořádně rozsáhlé vyhledání. O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací půjde v takovém případě, kdy shromažďování požadovaných informací přesáhne běžnou mez, kdy zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací (vyřizování žádosti).

Nadřízený orgán nemá žádné pochybnosti o tom, že se v posuzovaném případě skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, a to zejména s ohledem na samotné požadované informace, počet zaměstnanců resp. úředníků, jichž se vyhledávané (požadované) údaje týkaly (celkem 26), jakož i požadovaný způsob zpracování předmětných informací (u každého anonymizovaného úředníka uvést údaje zvlášť za každý měsíc v období posledních 24 měsíců).

Povinný subjekt v oznámení o úhradě vymezil jednotlivé činnosti, které zahrnul pod „vyhledávání“ a které realizoval za účelem vyhovění požadavkům stěžovatele plynoucím z žádosti, včetně uvedení doby jejich výkonu. Kromě oznámení o úhradě předložil povinný subjekt nadřízenému orgánu v rámci spisové dokumentace rovněž interní komunikaci mezi odbory povinného subjektu a dále interní záznamy „o průběhu a době shromažďování podkladů“, z nichž je patrné, kteří konkrétní zaměstnanci povinného subjektu byli pověřeni vyhledáním informací a po jakou dobu prováděli tu kterou vykázanou činnost (uvedenou následně v oznámení o úhradě). V předloženém spisovém materiálu jsou rovněž obsaženy finální informace připravené k poskytnutí stěžovateli, jež byly zpracovány v souladu se žádostí. Je nutno poznamenat, že se jedná o poměrně rozsáhlé „dílo“ povinného subjektu, čítající přes dvě desítky listů.

Po důkladném posouzení obsahu spisového materiálu je nadřízený orgán nucen konstatovat, že neshledal v postupu povinného subjektu při stanovení výše úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací žádné zjevné pochybení, pro které by bylo nutno povinnému subjektu přikázat zjednání nápravy. Povinný subjekt zcela dostatečným způsobem v oznámení o úhradě vymezil, na základě jakých skutečností a jakým způsobem výši požadované úhrady vyčíslil. Obsah oznámení o úhradě má zároveň oporu v předloženém spisovém materiálu. Jednotlivé vykázané činnosti jsou relevantním podkladem pro výpočet nákladů povinného subjektu spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací. Nadřízený orgán nemá pochyb o tom, že shromáždění požadovaných informací a jejich zpracování do výsledné podoby dle obsahu žádosti představovalo pro povinný subjekt časově náročnou činnost naplňující znaky mimořádně rozsáhlého vyhledání informací, kdy vykázanou realizovanou činnost již nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Předložený spisový materiál poskytuje dostatečný podklad pro závěr, že požadavek povinného subjektu na úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací ve výši 7.820,- Kč je oprávněný.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto nadřízený orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím nelze odvolat.

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. stěžovatel (DS)
2. povinný subjekt
3. spis